

Υπόθεση T-381/02

Confédération générale des producteurs de lait de brebis et des industriels de roquefort

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

«Κανονισμός (ΕΚ) 1829/2002 — Καταχώριση ονομασίας προελεύσεως — “Φέτα” — Προσφυγή ακυρώσεως — Ενεργητική νομιμοποίηση — Απαράδεκτο»

Διάταξη του Πρωτοδικείου (τρίτο τμήμα) της 13ης Δεκεμβρίου 2005 II - 5339

Περίληψη της διατάξεως

Προσφυγή ακυρώσεως — Φυσικά ή νομικά πρόσωπα — Πράξεις που τα αφορούν άμεσα και ατομικά — Κανονισμός σχετικά με την καταχώριση των γεωγραφικών ενδείξεων και των ονομασιών προέλευσης — Προσφυγή διεπαγγελματικής οργάνωσης επιφορτισμένης με την προστασία των συλλογικών συμφερόντων, εγκατεστημένης σε άλλο κράτος μέλος εκτός αυτού από το οποίο προέρχεται το τυρί «φέτα» — Απαράδεκτο

(Άρθρο 230, εδ. 4, ΕΚ· κανονισμός 2081/92 του Συμβουλίου· κανονισμός 1829/2002 της Επιτροπής)

Είναι απαράδεκτη προσφυγή ακυρώσεως που ασκείται από διεπαγγελματική οργάνωση που αποτελείται από τη Fédération régionale des syndicats des éleveurs de brebis και από τη Fédération des syndicats des industriels de roquefort, εγκατεστημένη στη Γαλλία, κατά του κανονισμού 1829/2002, που τροποποιεί το παράρτημα του κανονισμού 1107/96 σχετικά με την καταχώριση των γεωγραφικών ενδείξεων και των ονομασιών προελεύσεως σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 17 του κανονισμού 2081/92, όσον αφορά την καταχώριση της ονομασίας «φέτα» ως προστατευόμενης ονομασίας προελεύσεως υπό τους τίτλους «Τυριά» και «Ελλάδα».

Αφενός, ο κανονισμός αυτός αποτελεί μέτρο γενικής ισχύος, υπό την έννοια του άρθρου 249, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ, δεδομένου ότι εφαρμόζεται επί αντικειμενικώς προσδιοριζομένων καταστάσεων και παράγει έννομα αποτελέσματα έναντι κατηγοριών προσώπων, λαμβανομένων γενικώς και αφηρημένως, αναγνωρίζοντας σε όλες τις επιχειρήσεις των οποίων τα προϊόντα πληρούν τις προβλεπόμενες γεωγραφικές και ποιοτικές απαιτήσεις το δικαίωμα εμπορίας των προϊόντων αυτών υπό την ανωτέρω ονομασία και αρνούμενος το δικαίωμα αυτό στις επιχειρήσεις των οποίων τα προϊόντα δεν πληρούν αυτές τις ίδιες για όλες τις επιχειρήσεις προϋποθέσεις. Το γενικό αυτό πεδίο εφαρμογής προκύπτει, κατά τα λοιπά, από το αντικείμενο της εν λόγω ρυθμίσεως, δηλαδή την προστασία, έναντι πάντων και στο σύνολο της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, των γεωγραφικών ενδείξεων και των ονομασιών προελεύσεως που έχουν καταχωριστεί εγκύρως.

Αφετέρου, μολοντί δεν αποκλείεται μια διάταξη που από τη φύση της και το πεδίο εφαρμογής της έχει κανονιστικό χαρακτήρα να αφορά ατομικά ένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο, και συναφώς, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, μια επαγγελματική ένωση που έχει συσταθεί για την προάσπιση και την εκπροσώπηση των συμφερόντων των μελών της να μπορεί να ασκήσει παραδεκτώς προσφυγή ακυρώσεως ακόμη και αν δεν προσβάλλονται τα δικά της συμφέροντα, ως ενώσεως, αυτό όμως δεν συμβαίνει εν προκειμένω.

Πρώτον, ο εν λόγω κανονισμός δεν αναγνωρίζει κανένα δικαίωμα δικονομικού χαρακτήρα υπέρ μιας τέτοιας επαγγελματικής οργανώσεως. Επιπλέον, δεν θεσπίζει ειδικές διαδικαστικές εγγυήσεις, σε κοινοτικό επίπεδο, υπέρ των ιδιωτών.

Δεύτερον, η οργάνωση αυτή δεν εκπροσωπεί τα συμφέροντα των μελών που νομιμοποιούνται ενεργητικώς για τους σκοπούς της υπό κρίση προσφυγής εφόσον, σύμφωνα με το καταστατικό της, δεν έχει ως αποστολή τη δικαστική εκπροσώπηση των παραγωγών φέτας και είναι επιφορτισμένη μόνο με την προστασία των συλλογικών συμφερόντων και όχι με την εκπροσώπηση του καθενός από τα μέλη της που είναι δικαιούχος σήματος, και οι παραγωγοί αυτοί δεν νομιμοποιούνται, εν πάση περιπτώσει, ενεργητικώς προς άσκηση προσφυγής.

(βλ. σκέψεις 52-55, 57, 58, 82, 83)